

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi tuotantotoiminnan alueellisesta tukemisesta sekä kehitysalueiden tuotantotoiminnan tukemisesta annetun lain 24 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan annettavaksi uusi yrityksille myönnettäviä niin sanottuja aluepoliittisia avustuksia koskeva laki. Laki korvaisi vuodesta 1975 voimassa olleen kehitysalueiden tuotantotoiminnan tukemisesta annetun lain. Keskeisimmät muutokset nykyisiin tukimuotoihin verrattuna olisivat uuden lain mukaan yritysten kehittämistoimintaan annettavien avustusten käyttöön ottaminen sekä avustusten myöntäminen myös kiinteistöyrityksille ja kunnille toimitilojen hankkimiseksi yrityksille. Aluepoliittisen tuen tehostamiseksi ehdotetaan, että investointiavustuksen ja käynnistysavustuksen määrää lisätään lähinnä ensimmäisen ja toisen perusvyöhykkeen kehittyneisyydeltään vaikeimmassa asemassa olevilla tukialueilla. Lisäksi investointiavustusta ryhdyttäisiin myöntämään myös kehitysalueen ulkopuolella olevalla tuki-

alueella. Tämän lisäksi uudessa laissa ehdotetaan toteutettavaksi joukko muita, luonteeltaan lähinnä teknisiä tarkistuksia. Laki olisi voimassa kahdeksan vuotta.

Samalla ehdotetaan, että kehitysalueiden tuotantotoiminnan tukemisesta annetun lain voimaantulosäännös muutettaisiin vastaamaan tuotantotoiminnan alueellisesta tukemisesta annetun lain voimaantulosäännöstä siten, että uuden lain tullessa voimaan nykyisen lain soveltaminen lakkaisi eräin poikkeuksin.

Lakiehdotus liittyy osana niin sanotun aluepoliittisen lainsäädännön uudistamiseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi yhdessä tähän liittyvien muiden lakiehdotusten kanssa.

Uusi laki ehdotetaan tulemaan voimaan vuoden 1982 alussa.

SISÄLLYSLUETTELO

	Sivu		Sivu
YLEISPERUSTELUT	3	2. Laki kehitysalueiden tuotantotoiminnan tukemi-	
1. Nykyinen tilanne	3	sesta annetun lain 24 §:n muuttamisesta	12
1.1. Lainsäädäntö	3	2.1. Lakiehdotuksen perustelut	12
1.2. Käytäntö	3		
2. Lainsäädännön uudistaminen	3	LAKITEKSTIT	
2.1. Yleistä	3	1. Laki tuotantotoiminnan alueellisesta tukemi-	
2.2. Uudistamistarpeet	4	sesta	13
3. Esityksen organisatoriset ja henkilöstövaikutuk-		2. Laki kehitysalueiden tuotantotoiminnan tukemi-	
set	5	sesta annetun lain 24 §:n muuttamisesta	17
4. Esityksen taloudelliset vaikutukset	5		
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	6	LIITE	
1. Laki tuotantotoiminnan alueellisesta tukemisesta	6	Rinnakkaisteksti	18
1.1. Lakiehdotuksen perustelut	6	Laki kehitysalueiden tuotantotoiminnan tukemi-	
1.2. Tarkemmat säännökset ja määräykset	10	sesta annetun lain 24 §:n muuttamisesta	18
1.3. Voimaantulo	11		

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

1.1. Lainsäädäntö

Voimassa olevaa kehitysalueiden tuotantotoiminnan tukemisesta annettua lakia (452/75) on sovellettu vuodesta 1975. Laki on määräaikainen ja koski aluksi vuosia 1975—1979. Vuonna 1979 sen voimassaoloaikaa jatkettiin vuosiksi 1980—1981. Lakiin on tehty tarpeellisia muutoksia kolmasti. Laki sisältää säännökset kehitysalueiden tuotantotoiminnan edistämiseksi yrityksille myönnettävästä rahoitustuesta. Rahoitustuen määrästä päätetään vuosittain tulo- ja menoarvion yhteydessä.

Rahoitustuki muodostuu avustuksista, joita myönnetään tuotanto-, työliike- ja matkailualan yrityksille valtioneuvoston määrittelemillä kehitysalueilla ja kehitysalueiden ulkopuolisilla lisätuki- ja tukialueilla. Myös kauppa- ja teollisuusministeriö on voinut määrätä saaria tai saari-ryhmiä tukialueiksi tai lisätukialueiksi. Tukea myönnetään toimintaansa aloittavalle tai laajentavalle taikka käyttöomaisuuttaan uudistavalle yritykselle alueellisen kehityksen edistämiseksi annetussa laissa (451/75) mainittuja päämääriä edistäviin hankkeisiin. Edellytyksenä tuen myöntämiselle on, että yrityksillä voidaan katsoa olevan edellytykset jatkuvaan kannattavaan toimintaan. Myönnettäessä tukea jo toimivalle yritykselle on lisäedellytyksenä, että hankkeella arvioidaan saavutettavan yrityksen työpaikkojen, tuotannon jalostusarvon tai palvelusten olennainen lisäys.

Avustusta myönnetään yrityksen käyttöomaisuuden hankintaan (investointiavustus), tuotantotoiminnan aloittamisesta tai laajentamisesta aiheutuviin palkkoihin ja välillisiin työvoimakustannuksiin (käynnistysavustus) sekä henkilöstön kouluttamiseen (koulutusavustus). Investointiavustuksen ja käynnistysavustuksen määrä on porrastettu kehitysaluevyöhykkeiden ja niitä täydentävien lisätuki- ja tukialueita koskevien aluejakojen mukaan.

Avustuksia myöntävänä viranomaisena on ollut kauppa- ja teollisuusministeriö, jolle hakemukset ovat tulleet teollisuuspiirien kautta niiden antaman lausunnon kera. Vuoden 1980 marraskuun alusta voimaan tulleen teollisuus-

piirien piiritoimiston oikeudesta myöntää eräitä avustuksia annetun asetuksen (693/80) nojalla teollisuuspiiriviranomaiset ovat voineet itse myöntää pienehköt avustukset.

1.2. Käytäntö

Vuoden 1980 loppuun mennessä oli kehitys-alueavustushakemuksia tullut kauppa- ja teollisuusministeriöön kaikkiaan 7 238 kappaletta, ja haettujen avustusten yhteismäärä oli noin 2 454 miljoonaa markkaa. Näistä myönteisiä päätöksiä oli tehty 5 726 hakemuksesta ja avustuksia myönnetty yhteensä noin 963 miljoonaa markkaa. Hylättyjä, rauenneita ja peruutettuja hakemuksia oli 1 250 ja ne koskivat yhteensä noin 458 miljoonaa markkaa. Loput hakemuksista, joita oli 1 408 ja jotka koskivat 582 miljoonaa markkaa, olivat vuoden päättyessä vielä käsitelyssä.

Myönnettyistä avustuksista runsas puolet oli investointiavustuksia ja vajaa puolet käynnistysavustuksia. Koulutusavustusten merkitys on jäänyt vähäiseksi. Alueellisesti tuki on jakautunut siten, että noin 40 prosenttia avustuksista on suuntautunut toiselle kehitysaluevyöhykkeelle ja loput noin 60 prosenttia ensimmäiselle kehitysaluevyöhykkeelle, josta 25 prosenttia lisätukialueelle. Rahoitetuissa yrityksissä on päätös- vaiheessa arvioitu syntyvän yhteensä noin 41 000 uutta työpaikkaa. Vuoden 1980 loppuun mennessä oli edellä mainittuja avustuksia maksettu kaikkiaan noin 417 miljoonaa markkaa.

2. Lainsäädännön uudistaminen

2.1. Yleistä

Kokemukset voimassa olevan lain mukaisesta tukijärjestelmästä ovat yleisesti ottaen olleet myönteisiä. Avustusmuotoinen tuki on suurelta osin käytössä myös useimmissa kilpailijamaisamme. Tukitoiminnalla on voitu vaikuttaa kehitysalueiden ja muiden tuen kohteena olleiden alueiden yritystoimintaan myönteisesti muun muassa siitä syystä, että tuki on kohdistunut

erityisesti pieneen ja keskisuureen teollisuuteen ja että huomattava osa siitä on suuntautunut syrjäisille, heikoimmin kehittyneille alueille. Tuki on myös monipuolistanut teollisuuden rakennetta sekä ajoittunut yritysten perustamista laajennusvaiheisiin. Myös vakuuskelpoisen omaisuuden syntymistä yrityksille on voitu nopeuttaa.

Tarve teollisten ja muidenkin työpaikkojen luomiseen ja tuotantotoiminnan laajentamiseen on erityisen suuri kehitysalueella. Väestösuunnitteiden perusteella voidaan arvioida, että kehitysalueelle olisi luotava 1980-luvulla vuosittain jo pelkästään 12 000—13 000 teollisuustyöpaikkaa, joista noin 10 000 tarvittaisiin poistuvien työpaikkojen korvaamiseen. Tämä edellyttää valtiovalalta edelleen sellaisia rahoitus- ja muita toimenpiteitä, joilla turvataan kehitysalueen tuotantotoiminnan laajentuminen ja monipuolistuminen.

Nykyisiä tukitoimenpiteitä käytäntöön sovellettaessa on rahoituksen hakemisen ja yritysten päätöksenteon kannalta havaittu tärkeäksi, että yrityksillä on käytössä olevista tukimuodoista ja niiden saatavuudesta riittävän selkeä kuva. Tämä edellyttää, että käytettävissä olevia tukimuotoja ja niiden hakemismenettelyä ei tarpeettomasti muuteta. Pitkäjärjenteisen ja selkeän aluepolitiikan harjoittamiseksi hallitus pitääkin tarkoituksenmukaisena, että avustusmutoisen tuen myöntämistä jatketaan olennaisilta osiltaan nykyisenlaisena. Saatujen kokemusten ja nähtävissä olevien yritystoimintaan kohdistuvien uusien vaatimusten huomioon ottamiseksi tulee käytössä olevia tukimuotoja samalla kehittää tarpeellisilta osin.

2.2. Uudistamistarpeet

Nykyinen koulutusavustus ei ole täysin vastannut tarkoitustaan ja sen merkitys on jäänyt käytännössä vähäiseksi. Koska tuki kohdistuu lähinnä henkilöstön koulutuksen tukemiseen yritysten perustamis- ja laajentamisvaiheissa, se ei ole vastannut niitä muita tiedollisen ja taidollisen tason kohottamisen vaatimuksia, joita varsinkin pienissä ja keskisuurissa yrityksissä on yhä lisääntyvässä määrin ilmennyt. Tämän johdosta ehdotetaan voimassa olevan lain mukaista koulutusavustusta kehitettäväksi siten, että sen avulla voitaisiin nykyistä laajemmin ja monipuolisemmin tukea yritysten kehittämistoimintaa ja helpottaa uusien yritysten perustamista.

Voidakseen säilyttää ja lisätäkin kilpailukykyään yritykset joutuvat 1980-luvulla kiinnittämään erityistä huomiota tiedollisten ja taidollisten valmiuksiensa kehittämiseen. Myös yritysten tuottavuutta on voitava parantaa. Tämä edellyttää muun muassa markkinointiin, tuotekehitykseen, valmistustoimintaan ja taloushallintoon liittyvien kehittämistoimenpiteiden tuntuva lisäämistä. Yritysten aktivoimista kehittämistoimintaan onkin pidettävä tarkoituksenmukaisena teollisuuspolitiikkana nykyisessä tilanteessa. Erityisen tarpeellisenä on pidettävä teollisuuspoliittisten toimenpiteiden suuntaamista kehitysalueen pienten ja keskisuurten yritysten kehittämiseen, koska näillä yrityksillä ei juuri omasta takaa ole riittäviä voimavaroja tarpeelliseen kehittämistyöhön. Kehitysalueella yritysjohdolla on myös alhaisempi koulutustaso kuin maan muissa osissa. Pelkkä tekninen ja ammatillinen koulutus ei enää anna riittäviä onnistumisen mahdollisuuksia yritystoiminnassa.

Koulutuksen, neuvonnan, konsultoinnin ja yritystoimintaan kohdistuvien muiden kehittämispalveluiden tehostaminen kehitysalueella ja myös niiden ulkopuolella onkin välttämätöntä. Tavoitteena tulee olla riittävän monipuolinen ja tehokas tukijärjestelmä yritysten kehittämishankkeiden toteuttamista varten. Järjestelmä voisi suurelta osin perustua jo nykyisin alalla toimivien organisaatioiden varaan. Teollisuuspiirien tarjoamia neuvonta- ja koulutuspalveluja ehdotetaan tämän vuoksi täydennettäväksi siten, että teollisuuspiireillä olisi mahdollisuus myöntää avustuksia yritysten kehittämishankkeisiin, jotka havaitaan neuvonta- ja koulutus toiminnan yhteydessä tarpeellisiksi. Koska edellä mainitut yritystoimintaan kohdistuvat lisääntyneet vaatimukset koskevat myös muita kuin kehitysalueella sijaitsevia yrityksiä, on myös näiden yritysten mahdollisuuksia saada tukea kehittämistoimintaansa vastaavasti parannettava. Tämän johdosta ehdotetaan kehittämisyhteistyötä myönnettäväksi myös neljännellä perusvyöhykkeellä. Kehitysalue rahasto Oy:n lähinnä rahoituslaitoksen ominaisuudessa myöntämä rahoitus sekä alalla toimivat muut kehittämistoimintaa harjoittavat organisaatiot luovat yhdessä teollisuuspiiriviranomaisten kanssa riittävät perusedellytykset yritysten tiedollisten ja taidollisten valmiuksien lisäämiseen alueilla, joilla kehittämistuen tarve on suurin.

Investointiavustusta ehdotetaan myönnettäväksi tuettavaa toimintaa itse harjoittavien yritysten lisäksi myös kiinteistöyrityksille ja kun-

nille yritysten tarpeita palvelevien toimitilojen hankintaan. Tällaista tukea ovat tähän asti myöntäneet työvoimaministeriö avustuksina sekä Kehitysaluerahasto Oy korkotukilainoina. Tarkoituksena on tältä osin selkiinnyttää rahoitusorganisaatiota siten, että avustusluonteisen rahoituksen yritysten toimitilojen rakentamiseen myöntäisi aina kauppa- ja teollisuusministeriö. Kiinteistöyrityksille ja kunnille myönnettävä investointiavustus korvaisi siten työvoimaministeriön avustuksen ja Kehitysaluerahasto Oy:n korkotukilainan. Kehitysaluerahasto Oy voisi kuitenkin edelleen myöntää näihin tarkoituksiin lainoja ilman korkotukea. Kun avustusluonteisen tuen myöntäminen olisi näin keskitetty kauppa- ja teollisuusministeriölle, mahdollisuudet tuen yhtenäiseen ja tasapuoliseen myöntämiseen riippumatta siitä, onko rakennuttajana yritys itse, kunta vai kiinteistöyritys, paransivat huomattavasti.

Voimassa olevassa laissa tarkoitetun teollisuustoiminnan ei ole katsottu käsittävän kaivoksissa maan alla tai avolouhoksessa tapahtuvaa malmin louhintaa. Sen sijaan kaivostointaan liittyvää, maan pinnalla tapahtuvaa toimintaa rikastamosta lähtien on jo pidetty laissa tarkoitettuna teollisuustoimintana. Vaikka malmiesiintymä määrää kaivoksen sijainnin, saatavalla aluepoliittisella tuella saattaa olla ratkaiseva merkitys esiintymän käyttöönoton kannalta. Tämän johdosta tuen piiriä ehdotetaan laajennettavaksi siten, että kaivannaistoiminta luettaisiin uutena toimialana mukaan. Avustuksien piiriin tulisivat vain koneet ja laitteet sekä maanpäälliset rakennelmat. Avustusta myönnettäisiin lähinnä kaivoksen käyttöön ottamista tai laajentamista koskevaan hankkeeseen, jos avustuksella voidaan katsoa olevan ratkaiseva merkitys hankkeeseen ryhtymisen kannalta.

Voimassa olevan lain mukaisen käynnistysavustuksen myöntäminen ja maksaminen on aiheuttanut viranomaisille suhteettoman paljon työtä. Erityisen työlääksi on osoittautunut tuotantotoiminnan aloittamisesta tai laajentamisesta aiheutuvien käynnistysavustuksen perustana olevien työpalkkojen määrän selvittäminen. Käytännössä on jokseenkin hankalaa selvittää, mitkä työntekijät ovat nimenomaan kyseessä olevan hankkeen työllistämiä. Tämän vuoksi ehdotetaan, että hankkeen kohteena olevan toimintayksikön työpalkkojen lisäystä hankkeen toteuttamista seuraavana määrättyinä aikana voidaan pääsääntöisesti pitää käynnistysavustuksen maksamisen perustana.

Koska yrityksen ennakonpidätyksen alaiset palkat ovat saatavissa selville yrityksen kirjanpidosta helpommin kuin käynnistysavustuksen perustana voimassa olevan lain mukaan olevat työajalta maksettavat palkat, ehdotetaan, että käynnistysavustus laskettaisiin ennakonpidätyksen alaisista palkoista. Tämä uudistus olisi myös omiaan nopeuttamaan ja yksinkertaistamaan käynnistysavustuksen maksamista.

Aluepoliittisen tuen tehostamiseksi ehdotetaan, että investointiavustuksen ja käynnistysavustuksen määrää lisätään lähinnä ensimmäisen ja toisen perusvyöhykkeen kehittyneisyydeltään vaikeimassa asemassa olevilla tukialueilla. Lisäksi ehdotetaan, että investointiavustusta ryhdyttäisiin myöntämään myös kehitysalueen ulkopuolella olevalla tukialueella.

Teollisuuden ja muun tuotantotoiminnan määrän ja laajuuden ohella olisi säädettävän lain soveltamisessa kiinnitettävä erityistä huomiota tuen kohteena olevien alueiden elinkeinoelämän yleisen jälkeenjääneisyyden korjaamiseen. Tukea myönnettäessä tulisikin muiden aluepoliittisten tavoitteiden lisäksi kiinnittää huomiota myös tuotantotoiminnan laadullisen tason kohottamiseen. Tavoitteena olisi tällöin tuotantorakenteen monipuolistaminen ja jalostusasteen nostaminen.

3. Esityksen organisatoriset ja henkilöstövaikutukset

Ehdotetut investointiavustukset kiinteistöyrityksille ja kunnille sekä kehittämisavustukset lisäävät viranomaisten työmäärää jossakin määrin. Sen ei kuitenkaan arvioida edellyttävän henkilöstön välitöntä lisätarvetta ministeriössä tai teollisuuspiireissä. Esityksellä ei ole varsinaisia organisatorisia vaikutuksia.

4. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Tehdasteollisuuden investointien arvioidaan vuonna 1981 kohoavan 12 miljardiin markkaan eli 5,5 prosenttiin bruttokansantuotteesta. Investointien arvioidaan vuosina 1982—1983 alenevan ja kääntyvän uudelleen nousuun vuosina 1984—1985. Investointikehityksen sekä nykyisen alueellisesta tuotantotoiminnan tukemisesta voimassa olevan lainsäädännön ja sovellettavien tuen myöntämisperusteiden pohjalta

arvioituna tämän lain mukaisten avustusten myöntämisvaltuuden tarve nousisi vuonna 1982 kuluvan vuoden hintatasossa kaikkiaan 380—450 miljoonaa markkaan. Kehitysalueiden tuotantotoiminnan tukemisesta annetun lain mukaisten avustusten myöntämisvaltuus on vuoden 1981 tulo- ja menoarviossa 250 miljoonaa markkaa, mihin on ensimmäisessä lisämenoarvioesityksessä ehdotettu lisäystä 50 miljoonaa markkaa. Myöntämisvaltuuden lisäystä on jouduttu lähinnä valtiontaloudellisista syistä rajoittamaan. Myös uuden lain mukaisten avustusten myöntämisvaltuuden mitoituksessa on aluepoliittisten näkökohtien ohella otettava huomioon valtiontaloudelliset mahdollisuudet, joita on tarpeen erityisesti painottaa avustusten myöntämisessä.

Ottaen huomioon edellä esitetyt näkökohdat, vuotta 1982 koskevat valtiontalouden nä-

kymät sekä avustusten myöntämisessä noudatettavan pidättyvän suhtautumisen muun muassa poikkeuksellisen suuriin pääomavaltaisiin hankkeisiin, voidaan lähtökohtana pitää sitä, ettei avustusten myöntämisvaltuus voi vuonna 1982 mainittavasti volyymiltaan nousta kuluvan vuoden myöntämisvaltuuden tasoa suuremmaksi. Myöntämisvaltuuden määrää korottaa noin 50 miljoonalla markalla Kehitysalueerahasto Oy:n ja työvoimaministeriön ennen tämän lain voimaantuloa rahoittamien, kiinteistöyritysten ja kuntien toimesta toteutettavien yritysten toimitilahankkeiden siirtyminen tämän lain piiriin. Avustusten maksatukseen arvioidaan vuonna 1982 tarvittavan noin 250 miljoonaa markkaa. Myöntämisvaltuuteen ja maksatukseen tarvittava määrä riippuu lisäksi avustusten myöntämisessä sovellettavasta aluejaosta.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Laki tuotantotoiminnan alueellisesta tukemisesta

1.1. Lakiehdotuksen perustelut

a. Tuettavat toimialat

Lakiehdotuksen 1 §:ssä on lueteltu ne toimialat, joiden piiriin kuuluvat yritykset voivat saada lakiehdotuksessa tarkoitettuja avustuksia. Toimialaluetteloa on voimassa olevaan lakiin verrattuna täydennetty kaivannaistoiminnalla, joka tarkoittaa kaivoksissa maan alla tai avolouhoksessa tapahtuvaa malmin louhintaa. Kaivannaistoiminnan yhteydessä tuen piiriin tuleva käyttöomaisuus rajoitettaisiin koskemaan koneita ja laitteita sekä maanpäällisiä rakennelmia.

Näiden toimialojen lisäksi tuen piiriin voivat tulla myös 1 §:ssä tarkoitettulla toimialalla olevien yritysten toimintaa välittömästi edistävät yritykset joko sijoittumalla kiinteistöyritysten ja kuntien yrityksiä varten hankkimiin toimitiloihin tai hakemalla itse laissa tarkoitettuja avustuksia toimintaansa. Vastaava säännös sisältyy myös voimassa olevaan Kehitysalueerahasto Oy:stä annettuun lakiin, jonka perustelujen mukaan kysymykseen voisivat tulla lähinnä osakasyritysten markkinointi- ja tuotekehitystyötä harjoittavat yritykset. Kehitysalueerahasto Oy:stä annetun lain soveltamisesta saadut käytännön

kokemukset puoltavat tuettavia toimialoja edistävää toimintaa harjoittavien yritysten piiriin laajentamista nykyisestäään. Edellä mainittujen yritysten lisäksi tuen piiriin voisivat tulla esimerkiksi myös laskenta- ja automaattisen tietojenkäsittelyalan yritykset. Yleisenä periaatteena tuettavia toimialoja edistävää toimintaa harjoittavien yritysten piiriä määriteltäessä tulee olla se, että tuetaan sellaista yrityksille välttämätöntä toimintaa, joka liittyy kiinteästi tukeen oikeuttavan toiminnan harjoittamiseen. Puoltavana seikkana tulisi tällöin pitää sitä, että toiminta on järjestetty toiminnan kohteena olevien yritysten yhteistyöyrityksen puitteissa (3 ja 4 §).

b. Tuen alueellinen kohdistuminen

Ne alueet, joilla sijaitseville tai joille perustettaville yrityksille lakiehdotuksessa tarkoitettuja avustuksia voidaan myöntää, muodostuvat tasapainoisen alueellisen kehityksen edistämisestä annettavassa lakiehdotuksessa tarkoitettuihin ensimmäisestä, toisesta ja kolmannelle perusvyöhykkeestä eli kehitysalueesta sekä neljännessä perusvyöhykkeestä siten kuin kunkin avustuksen kohdalla erikseen säädetään (1 §). Etenkin toisella, kolmannelle ja neljännellä perusvyöhykkeellä suoritettavien hankkeiden

osalta on kuitenkin huomattava, ettei investointiavustusta eikä käynnistysavustusta tulisi myöntää, milloin investoinnin suuruudesta, paikallisista kilpailuolosuhteista tai investoinnin rationalisointiluonteesta johtuen sitä ei ole pidettävä tarkoituksenmukaisena.

c. Tuen saajat

Lakiehdotuksen mukaan avustuksia myönnettäisiin 1 §:ssä tarkoitettua toimintaa harjoittaville tai niiden toimintaa välittömästi edistävää toimintaa harjoittaville yrityksille. Näiden ohella investointiavustusta ehdotetaan myönnettäväksi myös sellaisille yrityksille, joiden tarkoituksena on toimitilojen hankkiminen ja ylläpitäminen 1 §:ssä tarkoitettua toimintaa harjoittaville yrityksille sekä myös näiden yritysten toimintaa välittömästi edistävää toimintaa harjoittaville yrityksille. Milloin kunta hankkii tässä tarkoituksessa toimitiloja, myös se voi saada tähän tarkoitukseen investointiavustusta (4 §). Tuettavana yritystoimintana pidetään ehdotuksen mukaan myös yksityisen elinkeinonharjoittajan kuten kalastajan tai turkistarhaajan harjoittamaa toimintaa. Avustus voitaisiin myöntää myös perustettavaa yritystä varten. Sivuelinkeinona harjoitettua toimintaa ei kuitenkaan ehdotuksen mukaan edelleenkaan tuettaisi, jos toiminta näyttää muodostuvan harasteluluonteiseksi ja sen toimeentuloa lisäävä vaikutus on hakijan kannalta pitkälläkin ajanjaksolla vähäinen.

d. Tuen myöntämisen edellytykset

Tuen myöntämisen edellytyksenä on yrityksen toimialaa ja sijaintia koskevien edellytysten lisäksi, että hanke edistää tasapainoisen alueellisen kehityksen edistämistä annetussa laissa säädettyjä päämääriä. Lisäksi yrityksellä tulee voida katsoa olevan edellytyksiä jatkuvaan kannattavaan toimintaan (3 §:n 1 momentti).

Jos avustus myönnettään toiminnan laajentamiseen tai käyttöomaisuuden uudistamiseen, edellytetään lisäksi, että yrityksen hankkeen kohteena olevan toimintayksikön työpaikkojen, tuotannon jalostusarvon tai palvelusten arvioidaan täten olennaisesti lisääntyvän (3 §:n 2 momentti). Lisäys voidaan katsoa olennaiseksi, jos investoinnin arvioidaan merkitsevän yrityksen kyseessä olevassa toimintayksikössä harjoittaman toiminnan työpaikkojen tai jalostusarvon

kasvua vähintään 20 prosentilla. Kasvua voidaan pitää aina olennaisena, mikäli se merkitsee vähintään 20 uutta työpaikkaa käsittävän uuden toimintayksikön perustamista.

Hankkeen vaikutus voi olla edellä mainittuja kasvua ilmaisevia rajoja vähäisempikin silloin, kun yrityksen kannattavuutta parantavalla investoinnilla voidaan turvata pysyviä työpaikkoja toimintayksikössä, jonka toiminta ilman investointia olisi ilmeisesti lopetettava.

e. Investointiavustus

Investointiavustusta myönnettään yritystoimintaa varten tarpeellisen käyttöomaisuuden hankkimiseen taikka sen muutos- tai parannustöiden suorittamiseen (5 §). Tällaista omaisuutta ovat yritysten toiminnassaan tarvitsemat koneet ja laitteet sekä rakennukset ja maa-alueet. Myös kiinteistöön olennaisesti kuuluvat lisärakennukset, kuten tuettavia yrityksiä palveleva lämpökeskus tai muu voima-asema taikka matkailuyrityksessä hiihtohissit, voivat tulla tuen piiriin.

Investointiavustusta myönnettäisiin ehdotuksen mukaan perusvyöhykkeittäin ja niiden puitteissa tukialueittain siten porrastettuna, että avustus voisi olla tiettyjen rajojen välillä oleva prosenttiosuus hankkeen hyväksyttävistä kustannuksista. Hyväksyttäviä olisivat ne suunniteltuun investointikokonaisuuteen liittyvät kustannukset, jotka kirjanpidossa yleensä kirjataan käyttöomaisuuden hankintamenoksi.

Investointiavustuksen myöntäminen saattaa joissakin tapauksissa olla tarkoituksenmukaisempaa avustuksen prosenttialarajaa pienempänä. Tällaisia tapauksia olisivat lähinnä suuret hankkeet, joiden laissa säädetyn alarajan mukainen avustaminen vähentäisi oleellisessa määrin käytettävissä olevaa määrärahaa muihin hankkeisiin. Tällöin ei aina voitaisi pitää tarkoituksenmukaisena hakemuksen hylkäämistä eikä edes avustuksen myöntämistä laissa säädetyn alarajankaan mukaisena. Avustus voitaisiin näissä tapauksissa myöntää jonkin tapaukseen soveltuvan alarajaakin alemman prosentin mukaan. Avustuksen käsittelyyn liittyisi säännönmukaisesti valtioneuvoston raha-asiaainvaliokunnan lausunto avustuksen ylittäessä tietyn markkamäärän. Näitä tapauksia varten ehdotetaan lakiin otettavaksi säännös, jonka mukaan investointiavustus voitaisiin myöntää alarajaa pienempänä (6 §:n 2 momentti).

Avustuksen myöntäminen alarajaa pienempänä voisi olla tarkoituksenmukaista myös sellaisten hankkeiden osalta, jotka olisivat omiaan vääristämään toimialalla vallitsevia kilpailuolosuhteita, jos tuki myönnettäisiin niihin täysimääräisenä. Tällainen tilanne syntyisi esimerkiksi silloin, kun kyseisellä toimialalla vallitsisi kahden tai useamman yrittäjän keskinäinen kilpailu paikallisesta kysynnästä ja uuden tai toimintaansa laajentavan yrittäjän täysimääräinen tukeminen vaarantaisi tuetta jäävien yritysten toiminnan edellytyksiä.

Jotta investointiavustusta vastaava etu siirtyisi toimitiloissa vuokralaisena toimivalle tai toimitilat omakseen lunastavalle yritykselle, lakiin on otettu säännös investointiavustuksen saajan velvollisuudesta siirtää avustus vuokran tai, milloin toimitilan lunastamisesta tietyn ajanjakson kuluessa taikka omistusoikeuden muusta siirtämisestä on sovittu, muun vastikkeen perimisen yhteydessä. Avustuksen huomioon ottamiseksi tulee avustuksen saajan vuokran pääomavastiketta tai lunastushintaa määriteltäessä vähentää saatu avustus hankintahinnasta (7 §).

Lunastus- ja vuokrasopimuksista, joissa toisaalta kiinteistöyrittäjä tai kunta ja toisaalta yritys sopivat lunastukseen tai vuokraukseen liittyvistä tarkemmista ehdoista, annettaisiin tarvittaessa tarkemmat ohjeet valtioneuvoston päätöksellä.

Niitä tapauksia varten, joissa kiinteistöyrittäjä tai kunta luovuttaa toimitilan tai osan siitä yritykselle, joka ei harjoita 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua toimintaa, lakiehdotukseen sisältyy säännös (22 §:n 3 momentti), jonka tarkoituksena on rajoittaa sanottuja luovutuksia. Rajoitus voi kuitenkin olla vain väliaikainen. Tarkoituksenmukaisena ajanjaksona, jonka jälkeen toimitilojen omistaja voisi vapaasti määrätä niistä, voidaan pitää investointiavustuksen maksamisajankohtaa seuraavia viittä vuotta. Sanotun määräajan jälkeen tapahtuva yrityksen toiminnan lopettaminen tai supistaminen taikka yrityksen tai sen käyttöömaisuuden luovuttaminen ei voimassa olevankaan lain mukaan aiheuta avustuksen takaisin perimistä.

f. Käynnistysavustus

Käynnistysavustuksen laskentaperusteena on voimassa olevassa laissa tuotantotoiminnan aloittamisen tai laajentamisen aiheuttamat työ-

ajalta maksettavat palkat ja välilliset työvoimakustannukset. Käynnistysavustuksen laskeminen tältä pohjalta on osoittautunut työlääksi.

Keskeisimpänä käynnistysavustuksen maksamiseen liittyvinä ongelmina on ollut toisaalta jo toiminnassa olleiden yritysten niiden työntekijöiden selvittäminen, joiden työsuhte liittyy toiminnan laajentamishankkeeseen tai käyttöömaisuuden uusimishankkeeseen sekä toisaalta työajalta maksettavien palkkojen selvittäminen. Ensін mainitun seikan tarkistaminen on käytännössä huomattavan hankalaa ja työajalta maksettavien palkkojen tarkistamista vaikeuttaa se, ettei kyseistä tietoa useinkaan rekisteröidä yrityksen kirjanpidossa.

Edellä tarkoitettujen ongelmien poistamiseksi ja käynnistysavustusten käsittelyn nopeuttamiseksi ehdotetaan, että jo toiminnassa olevien, toimintaansa laajentavien tai käyttöömaisuuttaan uudistavien yritysten osalta käynnistysavustus voitaisiin laskea hankkeen kohteena olevan toimintayksikön käynnistyskauden lopussa olevan koko henkilöstön palkkasumman ja välittömästi ennen ensimmäisen käynnistyskauden alkamista olleen henkilöstön palkkasumman erotuksesta.

Jotta käynnistysavustuksen laskemisen perusteena oleviin palkkakustannuksiin ei sisältyisi toimipaikan muun hankkeeseen kuulumattoman henkilöstön palkkauksen yleisen palkkatason nousun vaikutusta, tulee se ottaa huomioon laskelmissa vähennettävänä eränä. Kauppa- ja teollisuusministeriö vahvistaisi erikseen laskelmasa käytettävän palkkatason yleistä nousua vastaavan kertoimen (10 §).

Hankkeen kohteena olevan toimintayksikön muun henkilöstön määrän vaihteluista tai muista olosuhteista johtuen pykälässä tarkoitettulla laskutavalla ei aina voida riittävän tarkasti selvittää investoinnin aiheuttamia palkkakustannuksia. Tämän johdosta on pykälään otettu säännös, jonka mukaan kyseiset palkkakustannukset on tällöin selvitettävä erikseen.

Työajalta maksettavien palkkojen selvittämisen sijasta ehdotetaan, että käynnistysavustus lasketaan ennakonpidätyksen alaisten palkkojen perusteella, jotka on yleensä helposti saatavissa yrityksen kirjanpidosta tai siihen liittyvistä laskelmista. Maksatusvaiheessa voidaan käynnistysavustuksen laskentaperusteena olevien ennakonpidätyksen alaisten palkkojen lisäys riittävällä tarkkuudella todeta muun muassa yrityksen työntekijäin eläkelain (395/61) mukai-

sista vuosi-ilmoituksista, eikä yrityskohtainen kirjanpidon tarkastus olisi tältä osin tarpeellista (8 §).

g. Kehittämisyavustus

Voimassa olevan lain mukaista koulutusavustusta ehdotetaan kehitettäväksi siten, että sen avulla voitaisiin nykyistä laajemmin ja monipuolisemmin tukea yritysten kehittämistoimintaa ja uusien yritysten perustamista.

Edellä sanottuun viitaten ehdotetaan, että kehitysalueella sekä neljännen perusvyöhykkeen tukialueella olevien tuen piiriin kuuluvien, jo toimivien sekä perusteilla olevien lähinnä pienten ja keskisuurten yritysten kehittämishankkeisiin voitaisiin myöntää erityistä kehittämisyavustusta. Neljännen perusvyöhykkeen tukialueen ulkopuolella kehittämisyavustusta myönnettäisiin vastaavasti, kuitenkin lähinnä pienille yrityksille erityisesti alueen heikoimmin kehittyneissä kunnissa. Kysymyksen tulisivat hankkeet, joiden tarkoituksena on parantaa yrityksen johtamista, tuotantoa ja materiaalitoimintoja, talouden suunnittelua ja valvontaa, markkinointia tai tutkimus- ja tuotekehitystyötä. Tuen piiriin kuuluisivat myös yrityksen perustamisvaiheeseen ajoittuvat kehittämistoimenpiteet. Koulutusavustuksen kohteena olleet työvoiman kouluttamisesta yritykselle aiheutuvat kustannukset kuuluisivat edelleen tuen piiriin. Kehittämisyavustuksen määrä kehitysalueella olisi vähintään 25 ja enintään 75 prosenttia kehittämishankkeen hyväksyttävistä kustannuksista. Neljännen perusvyöhykkeen tukialueella kehittämisyavustus olisi vastaavasti 25—45 prosenttia ja muualla neljännellä perusvyöhykkeellä 0—25 prosenttia.

Hyväksyttäviä kstannuksia olisivat yritysten ulkopuolisten asiantuntija- ja koulutuspalvelujen ostosta aiheutuvat kustannukset. Myös hankkeeseen liittyvän, yrityksen kehittämisen kannalta keskeisessä asemassa olevan uuden toimihenkilön palkkaamisesta aiheutuvat kustannukset voitaisiin hyväksyä ajalta, joka voisi olla enintään kehittämishankkeen kestoja vastaava. Näiden kustannusten hyväksymisen edellytyksenä olisi myös, että niitä ei voisi lukea käynnistysavustuksen piiriin. Hyväksyttävistä kustannuksista säädettäisiin tarkemmin 27 §:n 2 momentin nojalla annettavassa asetuksessa.

Kehittämishankkeen tarpeellisuus tulisi olla selvästi todettavissa. Lisäksi kehittämishank-

keen olisi oltava yrityksen toiminnan laajuus huomioon ottaen merkittävä. Kehittämishankkeiden tarpeellisuuden tulisikin olla siinä määrin ilmeistä, että se voidaan havaita teollisuuspiiriviranomaisen yrityksiin kohdistuvan neuvonta- ja koulutustoiminnan yhteydessä. Milloin kehittämishankkeen valmistelu perustuu yksinomaan yrityksen omiin arvioihin sen tarpeellisuudesta ja laajuudesta voidaan myös nämä hankkeet hyväksyä kehittämisyavustuksen piiriin, jos niitä voidaan muuten pitää perusteltuina.

Kehittämisyavustusta voitaisiin ehdotuksen mukaan myöntää yrityksen esittämän suunnitelman mukaisesti rajattuihin hankkeisiin edellyttäen, että hankkeen kustannusarvio ei ylittäisi asetuksessa säädettyä markkamäärää. Tarkoituksena on, että hankkeen hyväksyttävät kustannukset eivät saisi ylittää 150 000 markkaa. Kehittämisyavustuksen myöntämisestä ja valvonnasta voisi tällöin vastata teollisuuspiiriviranomainen. Kehittämishankkeet voisivat tapahtua yrityksen mahdollisista laajennus- ja muista investointihankkeista riippumatta. Niiden toteuttaminen ei siten olisi kehittämisyavustuksen myöntämisen edellytyksenä.

b. Avustuksen hakeminen ja maksaminen

Avustuksen hakemista ja käsittelyä koskevat säännösethdotukset vastaavat pääosiltaan voimassa olevia säännöksiä.

Periaatteellisesti tärkeissä tai huomattavissa avustuksissa koskevissa asioissa olisi kauppa- ja teollisuusministeriön apuna neuvoo-antavana toimielimenä edelleen valtioneuvoston asettama neuvottelukunta. Kokoonpanoltaan se olisi nykyisenlainen kuitenkin siten, ettei ammattikasvatushallituksen edustus olisi enää tarpeen kehittämisyavustuksen korvatessa koulutusavustuksen (15 §:n 2 momentti).

Hakemus avustuksen saamiseksi on jätettävä viranomaiselle investointiavustuksen osalta ennen käyttöömaisuuden hankkimista tai rakentamis-, muutos- tai parannustyön aloittamista ja käynnistysavustuksen osalta ennen tuotantotoiminnan aloittamista. Jotta hakemusten käsittely saataisiin riittävän joustavaksi sellaisissa tapauksissa, joissa mainitun periaatteen ehdoton soveltaminen johtaisi hakijan kannalta kohtuuttomaan tulokseen, ehdotetaan, että ministeriö voisi erityisistä syistä käsitellä laissa tarkoitettun ajankohdan jälkeenkin jätetyn hakemuksen (17 §:n 4 momentti).

Avustuksen maksamista koskevat säännökset ovat voimassa olevien säännösten mukaisia. Käynnistysavustuksen maksamiseen avustuksen saajalle useammin kuin kerran vuodessa ei ilman ministeriön ja teollisuuspiirien henkilökunnan oleellista lisäämistä ole käytännössä mahdollisuuksia tehtävään liittyvän suuren työmäärän johdosta.

i. Erinäiset säännökset

Erinäisiin säännöksiin sisältyy myönnettävän avustuksen suuruuden määrittämistä koskeva yleissäännös, jossa voimassa olevan vastaavan säännöksen tavoin arviointiperusteena ovat työpaikkojen aikaansaaminen ja turvaaminen sekä elinkeinotoiminnan edistäminen erityisesti työllisyydeltään huonoimmassa asemassa olevilla alueilla. Säännöksen mukaan huomiota on myös kiinnitettävä eri alueiden yhdyskunta-, elinkeino- ja työmarkkinarakenteen sekä palvelutason parantamiseen. Täsmennyksenä mainittuihin jo voimassa olevan lain mukaisiin periaatteisiin ehdotetaan, että avustuksen suuruutta harkittaessa erityistä huomiota kiinnitettäisiin myös siihen, mikä merkitys hankkeella olisi alueen tuotantoiminnan monipuolistamiseen sekä teknologian ja ulkomaankaupan kehittämisen kannalta (19 §).

Lakiehdotukseen sisältyvät lisäksi tarpeelliset säännökset muun muassa avustusten käytön valvonnasta ja mahdollisesta takaisin perimisestä sekä muutoksenhausta.

Jotta avustuksen käytössä voitaisiin tarvittaessa estää lain tavoitteiden vastaisia vaikutuksia, on tarpeen, että avustuksen myöntämisen yhteydessä voidaan olosuhteiden niin vaatiessa asettaa avustuksen käyttämiselle ehtoja. Tarpeettomien ja tehottomien ehtojen asettamisen välttämiseksi ehtojen tulee olla sellaisia, että niiden noudattamista voidaan valvoa (21 §).

Investointiavustus on voimassa olevan lain mukaan maksettava takaisin, jos yritys ilman pakottavaa syytä lopettaa investointiavustuksen myöntämisen perusteena olevan toimintansa tai supistaa sitä olennaisesti investointiavustuksen maksamista seuraavien viiden vuoden aikana. Säännöksen ehdoton soveltaminen varsinkin sellaisissa tapauksissa, joissa toimintaa on supistettu tarkoituksenmukaisuussyistä ilman varsinaista pakottavaa syytä, saattaa johtaa hakijan kannalta kohtuuttomaan lopputulokseen ja vaarantaa jäljelle jäävän toiminnan edellytyksiä.

Tämän johdosta ehdotetaan ministeriön harkintavaltaa asiassa lisättäväksi siten, että avustus voidaan erityisistä syistä jättää takaisin perimättä (22 §:n 1 momentti).

Milloin taas investointiavustuksen kohteena oleva käyttöomaisuus kokonaan tai osaksi luovutetaan taikka jos yritys tai huomattava osa siitä luovutetaan edellä mainittuna aikana toiselle, avustus on voimassa olevan lain mukaan määrättävä maksettavaksi takaisin osaksi tai kokonaan, jollei avustuksen siirtoa uudelle yritykselle ole pidettävä erityisistä syistä tarpeellisenä. Koska edellä tarkoitettu käyttöomaisuuden tai yrityksen luovuttaminen toiselle saattaa useissa tapauksissa olla kokonaisuuden kannalta varsin tarkoituksenmukainen ratkaisu, ehdotetaan uudessa laissa säädettäväksi, että takaisin perintään on ryhdyttävä edellyttäen, ettei avustuksen siirtoa uudelle yritykselle ole pidettävä tarkoituksenmukaisena (22 §:n 2 momentti).

Yrityksille myönnettyjen investointiavustusten takaisin perimistä koskevien säännösten lisäksi lakiin ehdotetaan otettavaksi niitä vastaava säännös kiinteistöyritykselle ja kunnalle myönnetyn avustuksen takaisin perimisestä siinä tapauksessa, että kiinteistöyritys tai kunta luovuttaa avustuksen kohteena olevan toimintan muun kuin 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua yrityksen omistukseen ennen kuin avustuksen maksamisesta on kulunut viisi vuotta. Riittävien vaikutusmahdollisuuksien järjestämiseksi ministeriölle avustusten käytön valvonnassa myös siltä osin kuin avustuksen myöntämisen perusteena olleissa olosuhteissa tapahtuu muu olennainen muutos kuin edellä on tarkoitettu, ehdotetaan, että ministeriö voisi myös tällöin päättää avustuksen takaisin perimisestä. Tällainen olennainen muutos voisi olla kysymyksessä esimerkiksi silloin, kun kiinteistöyrityksen tai kunnan halliin ei laisinkaan sijoitu laissa tarkoitettua tai sitä välittömästi edistävää toimintaa harjoitettavaa yritystä sanotun viiden vuoden aikana (22 §:n 3 momentti).

Muilta osin luvun säännökset vastaavat olennaisilta osiltaan voimassa olevan lain säännöksiä.

1.2. Tarkemmat säännökset ja määräykset

Voimassa olevan lain nojalla on annettu asetus kehitysalueiden tuotantoiminnan tukemises-

ta annetussa laissa tarkoitettujen avustuksien myöntämisessä noudatettavista periaatteista (456/79), jolla toimivalta tarkempien määräyksien ja ohjeiden antamiseen siirrettiin valtioneuvostolle. Asetuksen nojalla valtioneuvosto on vahvistanut avustusten myöntämisessä noudatettavat tarkemmat ohjeet. Tarkoituksena on, että säädettävän lain soveltamisen edellyttämät avustusten myöntämistä koskevat vastaavat ohjeet antaisi edelleen valtioneuvosto.

Valtioneuvoston päätöksellä tulisi myös antaa ohjeet, joiden tarkoituksena on estää laissa asetettujen tavoitteiden mahdollinen kiertäminen ja muu keinotteluluonteinen avustusten käyttö. Tällaiset avustusten käytännön käsittelyssä tarvittavat ohjeet eivät tapausten monimuotoisuudesta johtuen sovi yksityiskohtaisesti säänneltäväksi laki- tai asetustasolla. Annettavissa ohjeissa tulisi erityistä huomiota kiinnittää hankkeisiin, joita toteutetaan avustuksia tai korkotukea jo saaneissa yrityksissä. Huomiota olisi myös kiinnitettävä sellaisten hakemusten käsittelyyn, jotka liittyvät yritystoiminnan ja siinä tarvittavan käyttöomaisuuden luovutuksiin toiselle yritykselle (27 §:n 1 momentti).

Voimassa olevan lain nojalla on annettu myös asetus teollisuuspiirin piiritoimiston oikeudesta myöntää eräitä avustuksia (693/80). Tässä asetuksessa on määritelty ne puitteet, joiden vallitessa teollisuuspiiriviranomaiset voivat myöntää avustuksia. Tarkoituksena on, että tämän lain perusteella annetaan vastaavanlainen asetus täydennettynä uutta kehittämisavustusta koskevin säännöksin.

Jotta kauppa- ja teollisuusministeriöllä olisi riittävät mahdollisuudet ohjata teollisuuspiiriviranomaisten avustusten myöntämisessä ja käsittelemisessä soveltamia ratkaisuja siten, että ne noudattavat valtioneuvoston periaateohjeita mahdollisimman yhtenäisesti, on tarpeen, että ministeriö voi tarvittaessa antaa valtioneuvoston periaateohjeiden puitteissa lisäohjeita teollisuuspiiriviranomaisille. Tällaiset ohjeet lisäävät merkittävästi avustusten hakijoiden tasapuolisen kohtelun edellytyksiä teollisuuspiireissä.

1.3. Voimaantulo

Lakiehdotus liittyy osana niin sanotun aluepoliittisen lainsäädännön uudistamiseen. Nykyinen kehitysalueiden tuotantotoiminnan tuke-

misesta annettu laki on voimassa vuoden 1981 loppuun, jolloin myös muiden edellä mainittujen lakien voimassaolo lakkaa.

Tarkoituksena on, että laki tulisi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1982. Lakia sovellettaisiin sen voimaan tultua myönnettäviin avustuksiin, edellyttäen että avustusta koskeva hakemus on toimitettu teollisuuspiiriviranomaiselle ennen lain voimaantuloa tai vuosina 1982—1989 ja että avustuksen perusteena on ennen lain voimaantuloa tai vuosina 1982—1991 alkava investointi-, tuotanto- tai kehittämistoiminta. Koska uusi laki korvaa vuodesta 1975 voimassa olleen kehitysalueiden tuotantotoiminnan tukemisesta annetun lain (vanha laki), ei vanhaa lakia sovellettaisi enää avustuksiin, joita koskevat päätökset tehdään joulukuun 31 päivän 1981 jälkeen, vaikka avustushakemus olisikin jätetty asianomaiselle viranomaiselle ennen uuden lain voimaantuloa. Koska tällainen järjestely saattaisi olla hakijalle kohtuuton, voitaisiin siitä poiketa siinä tapauksessa, että avustusta ei enää tämän lain mukaan voitaisi lainkaan myöntää tai että se olisi myönnettävä määrältään pienempänä kuin hakemuksen tekohetkenä voimassa olleen kehitysalueiden tuotantotoiminnan tukemisesta annetun lain mukaan. Nämä edellytykset voisivat olla olemassa esimerkiksi silloin, kun hankkeen sijaintipaikka ei enää kuuluisi aluepoliittisin toimenpitein tuettavien alueiden piiriin tai että avustus olisi uudessa laissa säädettyjen avustusprosenttien mukaan myönnettävä pienempänä kuin se voitaisiin myöntää vanhan lain mukaan. Tällaiseenkin avustukseen olisi kuitenkin muilta osin sovellettava uuden lain säännöksiä.

Jotta käynnistysavustusten maksamista koskevat hakemusten käsittelyn nopeuttamiseen ja yksinkertaistamiseen tähtäävät lakiehdotuksen säännökset vaikuttaisivat mahdollisimman tehokkaasti, niiden tulisi koskea myös sellaisia ennen tämän lain voimaantuloa myönnettyjä avustuksia, joiden maksaminen on vielä kesken. Tämän johdosta ehdotetaan, että 29 §:ään otetaan säännös, jonka mukaan käynnistysavustuksen laskemista koskevia säännöksiä (8 ja 10 §) sovelletaan myös vanhan lain nojalla myönnettyihin avustuksiin.

Koska lakiehdotuksen 22 §:n 1 ja 2 momentissa on ehdotettu lisättäväksi ministeriölle kuuluvaa harkintavaltaa avustusten takaisin perimistä koskevissa tapauksissa, on myönnettujen avustusten valvonnan helpottamiseksi ja

avustusten saajien yhtenäisen kohtelun toteuttamiseksi tarpeen säätää, että myös lain 22 §:n 1 ja 2 momentin säännöksiä sovelletaan vanhan lain nojalla myönnettyihin avustuksiin.

Ennen lain voimaan tuloa voitaisiin ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin uuden lain mukaisen avustustoiminnan aloittamiseksi lain tullessa voimaan.

2. Laki kehitysalueiden tuotantotoiminnan tukemisesta annetun lain 24 §:n muuttamisesta

2.1. Lakiehdotuksen perustelut

Kehitysalueiden tuotantotoiminnan tukemisesta annetun lain 24 §:n 1 momentin (323/79) mukaan laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1975 ja sitä sovelletaan vuosina 1975—1981 kauppa- ja teollisuusministeriölle tai sen alaisille teollisuuspiiriviranomaisille tulleiden hakemusten nojalla myönnettäviin avustuksiin, joita käytetään vuosina 1975—1982 aloitettuun investointi-, tuotanto- tai koulutustoimintaan.

Myös uutta, tuotantotoiminnan alueellisesta tukemisesta annettavaa lakia voitaisiin lain 29 §:n mukaan soveltaa sellaisiin avustuksiin, joita koskevat hakemukset on jätetty viranomaiselle jo vuoden 1981 aikana tai aikaisemminkin. Vanhan ja uuden lain päällekkäisen soveltamisen estämiseksi on siten tarpeen muuttaa kehitysalueiden tuotantotoiminnan tukemisesta annetun lain voimaantulosäännöstä siten, että sanotun lain soveltaminen lakkaa samasta ajankohdasta kuin uuden lain soveltaminen alkaa. Siten avustuksien myön-

tämistä koskevat päätökset tehtäisiin 1 päivästä tammikuuta 1982 alkaen uuden lain mukaan, vaikka avustusta koskeva hakemus olisi-kin toimitettu viranomaiselle jo ennen lain voimaantuloa eli vanhan lain voimassa ollessa. Koska tällainen järjestely voisi kuitenkin olla hakijaa kohtaan kohtuuton silloin, kun mahdollisuus avustukseen uuden lain mukaan menetettäisiin kokonaan tai avustus olisi myönnettävä vanhassa laissa edellytettyä pienempänä, on tarpeen varata mahdollisuus avustuksen myöntämiseen vanhassa laissa tarkoitetun määrällisenä näissä tapauksissa. Tätä koskeva tarkempi säännös sisältyy tuotantotoiminnan alueellisesta tukemisesta annettavan lain 29 §:ään. Lain voimaantulosäännökseen on siten tarpeen tehdä lain soveltamisalaa koskeva varaus uuden lain 29 §:ssä säädetyin poikkeuksen johdosta.

Jotta käynnistysavustuksen maksamista ja avustuksien mahdollista takaisin perimistä koskevat uuteen lakiin ehdotetut muutokset vaikuttaisivat mahdollisimman tehokkaasti ja koskisivat avustuksen saajia tasapuolisesti, on tarpeen ulottaa ne koskemaan myös vanhan lain nojalla myönnettyjä avustuksia. Myös tältä osin sanottu varaus on tarpeellinen. Tarkempi säännös sisältyy uuden lain 29 §:ään.

Voimassa olevassa säännöksessä on myös edellytetty, että avustuksen perusteena olevan investointi-, tuotanto- tai koulutustoiminnan on alettava viimeistään avustuksen hakemista seuraavana vuotena. Koska tämä ei aina ole mahdollista, ehdotetaan lakia muutettavaksi siten, että investointi-, tuotanto- tai koulutustoiminnan on alettava viimeistään vuonna 1983.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**tuotantotoiminnan alueellisesta tukemisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Teollisuus-, kaivannais-, työliike-, matkailu-, turkistarhaus-, kalastus-, kalanviljely-, kauppa- puutarha-, taimitarha- ja turvetuotantotoiminnan tukemiseksi tasapainoisen alueellisen kehityksen edistämiseksi annetussa laissa (/) tarkoitettulla ensimmäisellä, toisella ja kolmannella perusvyöhykkeellä (*kehitysalueella*) sekä neljännellä perusvyöhykkeellä voidaan myöntää valtion avustuksia siten kuin tässä laissa säädetään.

Vuosittain otetaan tulo- ja menoarvioon tarpeellinen määräraha myönnettujen avustusten maksamista varten. Tukea voidaan yhteensä myöntää enintään tulo- ja menoarvion käsittelyn yhteydessä päätettyyn enimmäismäärään saakka.

Tässä laissa tarkoitettuja avustuksia ovat investointiavustus, käynnistysavustus ja kehittämisavustus.

2 §

Tämän lain mukaisten toimenpiteiden tarkoituksena on toteuttaa tasapainoisen alueellisen kehityksen edistämistä annetussa laissa säädettyjä tavoitteita kehittämällä ja laajentamalla tuen kohteena olevilla alueilla harjoitettavaa 1 §:ssä tarkoitettua toimintaa. Tässä yhteydessä on kiinnitettävä huomiota myös tuotantotoiminnan laadullisen tason kohottamiseen.

3 §

Avustusta voidaan myöntää 1 §:ssä tarkoitettua toimintaa harjoittavalle yritykselle sekä tällaisen yrityksen toimintaa välittömästi edistävälle yritykselle.

Avustuksen myöntämisen edellytyksenä on:

1) että yritys aloittaa tai laajentaa toimintaansa taikka uudistaa käyttöönsä;

2) että avustettava hanke edistää tasapainoisen alueellisen kehityksen edistämistä annetussa laissa säädettyjä tavoitteita; ja

3) että yrityksellä katsotaan olevan edellytyksiä jatkuvaan kannattavaan toimintaan.

Milloin kysymyksessä on yrityksen toiminnan laajentaminen tai käyttöönsä uudistaminen, edellytetään lisäksi, että laajentamis-

la tai uudistamisella arvioidaan saavutettavan hankkeen kohteena olevan toimintayksikön työpaikkojen, tuotannon jalostusarvon tai palvelusten olennainen lisäys.

Milloin uudistettavan käyttöönsä hankintaan on aikaisemmin myönnetty valtion varoista avustusta tai korkotukea, myönnetään uuden käyttöönsä hankintaan avustusta vain työpaikkojen, tuotannon jalostusarvon tai palvelusten lisäystä vastaavalta osalta.

4 §

Investointiavustusta voidaan myöntää lisäksi kiinteistöjen omistamista ja ylläpitoa varten toimivalle yritykselle, joka palvelee 1 §:ssä tarkoitettua toimintaa harjoittavien yritysten sekä tällaisten yritysten toimintaa välittömästi edistävien yritysten tarpeita (*kiinteistöyritys*). Tässä momentissa tarkoitettu investointiavustus voidaan myöntää myös kunnalle.

2 luku

Investointiavustus

5 §

Investointiavustusta myönnetään yritystoimintaa varten tarpeellisen käyttöönsä hankkimiseen taikka sen muutos- tai parannustöiden suorittamiseen.

Kaivannaistoiminnan osalta käyttöönsä luetaan koneet ja laitteet sekä maanpäälliset rakennelmat.

6 §

Investointiavustuksen osuus investoinnin hyväksyttävien kustannusten kokonaismäärästä on perusvyöhykkeittäin ja tukialueittain seuraava:

perusvyöhyke	tukialue A	tukialue B
ensimmäinen	35—45 %	25—35 %
toinen	20—30 %	10—25 %
kolmas	5—15 %	5—10 %
	tukialue	
neljäs	0—5 %	

Investointiavustus voidaan kuitenkin myöntää 1 momentin mukaista alarajaa pienempänä, milloin se investoinnin suuruuden tai paikallisten kilpailuolosuhteiden kannalta on perusteltua.

7 §

Investointiavustuksen saajan on 4 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa siirrettävä avustus vuokran tai muun vastikkeen perimisen yhteydessä kiinteistössä toimivalle taikka kiinteistön tai sen osan lunastaneelle yritykselle. Tätä tarkoitettava ehto on otettava avustuksen myöntämistä koskevaan päätökseen.

3 luku

Käynnistysavustus

8 §

Käynnistysavustusta myönnetään yrityksen tuotantotoiminnan aloittamisen tai laajentamisen aiheuttamien ennakonpidätyksen alaisten palkkojen ja välillisten työvoimakustannusten yhteismäärästä (*hyväksyttävät palkkakustannukset*). Välillisten työvoimakustannusten määräksi katsotaan 25 prosenttia mainituista palkoista.

9 §

Käynnistysavustusta myönnetään tuotantotoiminnan tai laajennetun tuotantotoiminnan alkamista seuraavalta kahdentoista täyden toimintakuukauden mittaiselta ajanjaksolta (*käynnistysvuosi*). Käynnistysavustuksen osuus hyväksyttävistä palkkakustannuksista on seuraava:

ensimmäinen perusvyöhyke

	tukialue A	tukialue B
1. käynnistysvuosi	35—50 %	25—40 %
2. käynnistysvuosi	30—45 %	20—35 %
3. käynnistysvuosi	25—40 %	15—30 %

toinen perusvyöhyke

	tukialue A	tukialue B
1. käynnistysvuosi	25—35 %	20—30 %
2. käynnistysvuosi	20—30 %	15—25 %
3. käynnistysvuosi	15—25 %	10—20 %

kolmas perusvyöhyke

	tukialue A	tukialue B
1. käynnistysvuosi	15—25 %	10—25 %
2. käynnistysvuosi	10—20 %	5—15 %
3. käynnistysvuosi	5—15 %	

neljäs perusvyöhyke

	tukialue
1. käynnistysvuosi	0—20 %
2. käynnistysvuosi	0—10 %

10 §

Muun kuin toimintaansa aloittavan yrityksen hyväksyttävät palkkakustannukset lasketaan avustusta maksettaessa siten, että hankkeen kohteena olevan toimintayksikön henkilöstölle kunkin käynnistysvuoden aikana maksettujen ennakonpidätyksen alaisten palkkojen ja välillisten työvoimakustannusten yhteismäärästä vähennetään toimintayksikön henkilöstölle ensimmäistä käynnistysvuotta edeltävän kahdentoista kuukauden pituisen ajanjakson aikana maksettujen vastaavien palkkakustannusten määrä. Vähennettävää palkkakustannusten määrää korjataan vuosittain yleisen palkkatason nousua vastaavalla, kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistamalla kertoimella.

Milloin 1 momentissa tarkoitettua laskutapa ei erityisten syiden takia voida soveltaa, hyväksyttävät palkkakustannukset tulee selvittää erikseen.

4 luku

Kehittämisyavustus

11 §

Yrityksen kehittämiseksi voidaan kehitysalueella sekä neljännellä perusvyöhykkeellä myöntää kehittämisyavustusta hankkeeseen, jonka tarkoituksena on parantaa yrityksen johtamista, tuotantoa ja materiaalitoimintoja, talouden suunnittelua ja valvontaa, markkinointia tai tutkimus- ja tuotekehitystyötä.

Kehittämisyavustus voidaan myöntää, jos avustettava hanke liittyy kauppa- ja teollisuusministeriön alaisen teollisuuspiiriviranomaisen neuvonta- tai koulutustoimintansa yhteydessä havaitsemiin yrityksen kehittämistarpeisiin tai jos sen tarpeellisuutta voidaan muuten pitää perusteltuna.

12 §

Kehittämisyavustus myönnetään yrityksen esittämän suunnitelman mukaisesti rajattuun kehittämishankkeeseen. Kehittämishankkeen on oltava yrityksen toiminnan laajuus huomioon ottaen merkittävä. Kehittämisyavustuksen edellytyksenä ei ole laajennus- tai muun investointihankkeen toteuttaminen.

13 §

Kehittämisyavustus on kehitysalueella 25—75 prosenttia sekä neljännen perusvyöhykkeen

tukialueella 25—45 prosenttia ja muualla neljännellä perusvyöhykkeellä 0—25 prosenttia hankkeen hyväksyttävistä kustannuksista. Muualla neljännellä perusvyöhykkeellä kehittämisavustusta myönnetään lähinnä pienille yrityksille erityisesti alueen heikoimmin kehittyneissä kunnissa.

Hyväksyttäviä kustannuksia ovat yrityksen ulkopuolisten asiantuntija- ja koulutuspalvelujen hankkimisesta aiheutuvat kustannukset siten kuin asetuksessa tarkemmin säädetään. Hankkeeseen olennaisesti liittyvän, yrityksen kehittämisen kannalta keskeisen uuden toimihenkilön palkkaamisesta aiheutuvat kustannukset voidaan myös hyväksyä enintään kehittämishankkeen kestoja vastaavalta ajalta ja edellyttäen, että näitä kustannuksia ei voida lukea käynnistysavustuksen piiriin.

14 §

Kehittämisavustusta ei myönnetä, jos hanketta rahoitetaan muulla valtion avustuksella tai muulla siihen verrattavissa olevalla tuella.

5 luku

Avustuksen hakeminen ja maksaminen

15 §

Avustuksia koskevia asioita käsittelee kauppa- ja teollisuusministeriö sekä, siten kuin jäljempänä säädetään, teollisuuspiiriviranomainen.

Periaatteellisesti tärkeissä tai huomattavissa avustuksia koskevissa asioissa toimii kauppa- ja teollisuusministeriön apuna neuvoo-antavana elimenä valtioneuvoston asettama kehitysalueiden tuotantotukineuvottelukunta. Neuvottelukunnassa ovat edustettuina valtioneuvoston kanslia, valtiovarainministeriö, työvoimaministeriö sekä kauppa- ja teollisuusministeriö.

16 §

Investointiavustuksia ja käynnistysavustuksia myöntää kauppa- ja teollisuusministeriö. Asetuksella voidaan säätää, että määrältään pienenköjä investointi- ja käynnistysavustuksia myöntää teollisuuspiiriviranomainen. Kehittämisavustuksia myöntää teollisuuspiiriviranomainen.

Avustushakemus on toimitettava asianomaisen teollisuuspiirin piiri- tai paikallistoimistoon.

17 §

Investointiavustusta on haettava ennen käyttöömaisuuden hankkimista taikka avustuksella rahoitettavan rakentamis-, muutos- tai parannustyön aloittamista.

Käynnistysavustusta on haettava ennen tuotantotoiminnan aloittamista.

Kehittämisavustusta on haettava ennen kehittämishankkeen aloittamista.

Avustushakemus, joka on toimitettu teollisuuspiiriviranomaiselle myöhemmin kuin 1—3 momentissa edellytetään, voidaan ottaa käsiteltäväksi, jos kauppa- ja teollisuusministeriö erityisistä syistä niin päättää.

18 §

Investointiavustus maksetaan investoinnin edistymisen mukaan myöntämispäätöksessä määrättävin aikavälein ja hyväksyttävän selvityksen perusteella.

Käynnistysavustus maksetaan jälkepäin käynnistysvuosittain hyväksyttävän selvityksen perusteella.

Kehittämisavustus maksetaan jälkepäin hyväksyttävän selvityksen perusteella.

6 luku

Erinäiset säännökset

19 §

Avustuksia myönnettäessä on niiden suuruudesta päätettäessä pyrittävä varsinkin pysyvien työpaikkojen aikaansaamiseen ja turvaamiseen niillä alueilla, joilla työpaikkoja ei ole riittävästi tarjolla. Erityistä huomiota on kiinnitettävä elinkeinotoiminnan edistämiseen kehitysalueen heikoimmin kehittyneissä osissa. Samoin on pyrittävä eri alueiden yhdyskunta-, elinkeino- ja työmarkkinarakenteen sekä palvelutason parantamiseen. Huomiota on kiinnitettävä myös hankkeen merkitykseen tuotantotoiminnan monipuolistamisen sekä kehitysalueen teknologian ja ulkomaankaupan kehittämisen kannalta.

20 §

Avustuksen käyttöä valvoo kauppa- ja teollisuusministeriö apunaan teollisuuspiiriviranomaiset. Ministeriöllä ja teollisuuspiiriviranomaisilla on oikeus suorittaa avustuksen käyttöön liittyviä taloudellisia tarkastuksia. Avustuksen saaja on velvollinen esittämään kaikki tarvittavat tili- ja muut asiakirjat sekä muutoinkin avustamaan tarkastuksessa.

21 §

Kauppa- ja teollisuusministeriö ja teollisuuspiiriviranomainen voivat liittää ehtoja myöntämäänsä avustukseen edellyttäen, että ehdot ovat tarpeen lain tavoitteiden vastaisten vaikutusten estämiseksi. Ehdot on asetettava siten, että niiden noudattamista voidaan valvoa.

22 §

Milloin yritys investointiavustuksen maksamista seuraavien viiden vuoden aikana ilman pakottavaa syytä lopettaa investointiavustuksen myöntämisen perusteena olleen toimintansa tai supistaa sitä olennaisesti, ministeriön on määrättävä avustus maksettavaksi takaisin osaksi tai kokonaan, jollei erityisistä syistä muuta johdu.

Milloin investointiavustuksen kohteena oleva 3 §:n 1 momentissa tarkoitettuna yrityksen käyttöomaisuus tai sen osa taikka yritys tai sen huomattava osa luovutetaan 1 momentissa mainittuna aikana toiselle, ministeriön on määrättävä avustus maksettavaksi takaisin osaksi tai kokonaan, jollei avustuksen siirtoa uudelle yritykselle ole pidettävä tarkoituksenmukaisena.

Jos investointiavustuksen kohteena oleva kiinteistöyrityksen tai kunnan omistama käyttöomaisuus luovutetaan 1 momentissa mainittuna aikana muulle kuin 3 §:n 1 momentissa tarkoitettulle yritykselle, investointiavustus on maksettava takaisin kuuden kuukauden kuluessa luovutuksesta. Milloin tässä momentissa tarkoitettuna investointiavustuksen myöntämisen perusteena olleissa olosuhteissa tapahtuu muu olennainen muutos sanottuna aikana, ministeriö voi määrätä avustuksen maksettavaksi takaisin osaksi tai kokonaan.

Takaisin maksettavalle avustuserälle voidaan määrätä maksettavaksi korko, joka vastaa Postipankin kulloinkin kuuden kuukauden irtisanomisajoin tehdyistä talletuksista yleisölle maksamaa korkoa lisättyinä neljällä prosenttiyksiköllä.

23 §

Jos avustuksen saaja on avustusta tai sen maksamista hakiessaan antanut olennaisessa kohdassa väärän tiedon tai salannut avustuksen myöntämiseen tai maksamiseen olennaisesti vaikuttavia seikkoja tai kieltäytynyt antamasta maksamista ja valvontaa varten tarvittavia tietoja, avustus on määrättävä joko osaksi tai

kokonaan maksettavaksi takaisin. Takaisin maksettavalle avustuserälle on maksettava 22 §:n 4 momentin mukainen korko.

24 §

Valtion avustusten ja lainojen sekä korkotukilainojen työllisyys ehdoista annettuja yleisiä määräyksiä ei sovelleta tämän lain nojalla myönnettyihin käynnistys- ja kehittämisavustuksiin.

25 §

Joka luvattomasti ilmaisee, mitä hän tämän lain mukaisesti asioita käsitellessään on saanut tietää yhteisön tai yksityisen henkilön taloudellisesta asemasta tai liike- tai ammattisalaisuudesta, on tuomittava *tuotantotoiminnan alueellisesta tukemisesta annetussa laissa säädetyn salassapitovelvollisuuden rikkomisesta* sakkoon, jollei teosta ole muualla säädetty ankarampaa rangaistusta.

Virallinen syyttäjä ei saa nostaa syytettä 1 momentissa mainitusta rikoksesta, ellei asianomistaja ole ilmoittanut rikosta syytteesen pantavaksi.

26 §

Kauppa- ja teollisuusministeriön tämän lain nojalla tekemään hallintopäätökseen, lukuun ottamatta 22 ja 23 §:ssä tarkoitettua päätöstä, ei saa hakea muutosta. Avustusta koskevaan teollisuuspiiriviranomaisen tekemään ratkaisuun haetaan muutosta kauppa- ja teollisuusministeriöltä siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) on säädetty.

Valituksesta huolimatta voidaan 22 ja 23 §:ssä tarkoitettu päätös panna täytäntöön.

27 §

Tarkemmat avustusten myöntämisessä noudatettavat periaateohjeet annetaan valtioneuvoston päätöksellä.

Teollisuuspiiriviranomaisten toimesta myönnettävien avustuksien enimmäissuuruutta ja muita näiden avustusten myöntämisessä tarpeellisia seikkoja koskevat tarkemmat säännökset annetaan asetuksella. Kauppa- ja teollisuusministeriö voi antaa teollisuuspiiriviranomaisille tässä momentissa tarkoitettujen avustusten tapapuolisen ja yhtenäisen käsittelyn kannalta tarpeellisia ohjeita.

28 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1982.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeen tässä laissa tarkoitettun avustustoiminnan aloittamiseksi lain tullessa voimaan.

29 §

Tätä lakia sovelletaan teollisuuspiiriviranomaisille ennen lain voimaantuloa tai vuosina 1982—1989 tulleiden hakemusten nojalla lain voimaantulon jälkeen myönnettäviin avustuksiin, joiden perusteena on ennen lain voimaantuloa tai vuosina 1982—1991 alkava investointi-, tuotanto- tai kehittämistoiminta. Avustus, jota koskeva hakemus on toimitettu teollisuuspiiriviranomaiselle ennen tammikuun 1 päivää

1982, voidaan kuitenkin myöntää kehitysalueiden tuotantotoiminnan tukemisesta annetussa laissa (452/75) säädetyn määrällisenä siinä tapauksessa, että avustusta ei enää tämän lain mukaan voitaisi myöntää tai että se olisi myönnettävä määrältään pienempänä kuin kehitysalueiden tuotantotoiminnan tukemisesta annetun lain mukaan.

Lain 8 ja 10 §:ää sekä 22 §:n 1 ja 2 momenttia sovelletaan myös kehitysalueiden tuotantotoiminnan tukemisesta annetun lain nojalla myönnettyihin avustuksiin. Lain 8 ja 10 §:ää sovelletaan kuitenkin vain siltä osin kuin käynnistysavustuksen maksamista on haettu lain voimaantulon jälkeen.

2.

Laki

kehitysalueiden tuotantotoiminnan tukemisesta annetun lain 24 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kehitysalueiden tuotantotoiminnan tukemisesta 13 päivänä kesäkuuta 1975 annetun lain 24 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 16 päivänä maaliskuuta 1979 annetussa laissa (323/79), näin kuuluvaksi:

24 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1975. Lakia sovelletaan, jollei tuotantotoiminnan alueellisesta tukemisesta annetun lain (/) 29 §:stä muuta johdu, vuosina 1975—1981 kauppa- ja teollisuusministeriölle tai sen alaiselle teollisuuspiiriviranomaiselle tulleiden hakemusten nojalla myönnettäviin avustuksiin, joiden myöntämistä koskevat päätök-

set tehdään ennen tammikuun 1 päivää 1982 ja joiden perusteena on vuosina 1975—1983 alkava investointi-, tuotanto- tai koulutustoiminta.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 198 .

Helsingissä 8 päivänä toukokuuta 1981

Tasavallan Presidentti
URHO KEKKONEN

Kauppa- ja teollisuusministeri *Ulf Sundqvist*

Laki**kehitysalueiden tuotantotoiminnan tukemisesta annetun lain 24 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kehitysalueiden tuotantotoiminnan tukemisesta 13 päivänä kesäkuuta 1975 annetun lain 24 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 16 päivänä maaliskuuta 1979 annetussa laissa (323/79), näin kuuluvaksi:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus***24 §**

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1975. Lakia sovelletaan vuosina 1975—1981 kauppa- ja teollisuusministeriölle tai sen alaisille teollisuuspiiriviranomaisille tulleiden hakemusten nojalla myönnettäviin avustuksiin, joita käytetään vuosina 1975—1982 aloitettuun investointi-, tuotanto- tai koulutustoimintaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1975. Lakia sovelletaan, *jollei tuotantotoiminnan alueellisesta tukemisesta annetun lain (/) 29 §:stä muuta johdu*, vuosina 1975—1981 kauppa- ja teollisuusministeriölle tai sen alaiselle teollisuuspiiriviranomaiselle tulleiden hakemusten nojalla myönnettäviin avustuksiin, *joiden myöntämistä koskevat päätökset tehdään ennen tammikuun 1 päivää 1982 ja joiden perusteena on vuosina 1975—1983 alkava investointi-, tuotanto- tai koulutustoiminta.*

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 198 .